

عنوان مقاله:

تحلیل رویکرد مدیریت شهری به سیمای شهری تهران

محل انتشار:

ششمین کنفرانس بین المللی و هفتمین کنفرانس ملی عمران، معماری، هنر و طراحی شهری (سال: 1403)

تعداد صفحات اصل مقاله: 9

نویسنده:

رضا کسروی - استادیار دانشکده معماری دانشگاه تهران

خلاصه مقاله:

مسئله نماهای شهری تهران یک مسئله معاصر است و لذا باید ریشه های آن را در رویکردهای معاصر به شهر و سیمای آن جستجو کرد. با کنار نهادن قانون بلدیه که میراث مشروطه در حوزه مدیریت شهر بود، سیمای شهری تهران وارد راه جدیدی شد که اقتدارگرایی در حوزه نما و سیما از جمله مشخصه های آن است. در دوران حاکمیت رضاخان، از نظر حکومت، کنترل مشکلات شهرها و بی سامانی آنها را مهمتر از آن دانسته می شد که به مردم واگذار شود. به نظر می رسد با گرفتن دولت مدرن در ایران به دلیل همزمانی و همزمانی با نضج اقتدارگرایی مدرنیسم نیمه اول قرن بیستم در قالب دولت مدرن باید در تحلیل جایگاه مدیریت شهری تهران در زمینه نما و سیمای شهری مد قرار بگیرد. سیر تحولات مدیریت شهری پس از دوره پهلوی اول تا کنون نشان می دهد علی رغم تجدید نظر در نظام سیاسی پیرو انقلاب سال ۱۳۵۷ از سویی شاهد شانه های اقتدارگرایی در حوزه مدیریت شهری هستیم و از سوی دیگر چالش بین نهادهای دولتی و مدیریت شهری، تضعیف جایگاه مدیریت شهری را به دنبال داشته است. این پژوهش کیفی با استفاده از روش تحقیق تاریخی با رجوع به اسناد تاریخی در حوزه اداره شهر و نیز مراجعه به طرحهای بالادست شهری با موضوع سیما به تحلیل رویکرد مدیریت شهری می پردازد. مشخصه های اصلی رویکرد، مدیریت شهری تهران هم پیش و هم پس از انقلاب سال ۵۷ «انعطافپذیری» و «نگاه از بالا به پایین» است.

کلمات کلیدی:

مدیریت شهری، سیما، اقتدارگرایی، مدرن

لینک ثابت مقاله در پایگاه سیویلیکا:

<https://civilica.com/doc/2043254>

